

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Carabut,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Serghei Craveț cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 08 aprilie 2015 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Serghei Craveț cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.11/33-13 din 23 decembrie 2014, s-a transmis în locațiune lui Serghei Craveț pe un termen de 3 ani, încăperea cu suprafața de 61,8 m.p. din str. Cahul nr.8/2, lit. A-01 (subsol).

Susține că, urmare a efectuării controlului sub aspectul legal al deciziei menționate, prin notificarea nr. 1304/OT4-177 din 26 ianuarie 2015 a solicitat pîrîtului anularea deciziei notificate, ca fiind emisă contrar legislației.

Solicită anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.11/33-13 din 23 decembrie 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 s-a admis acțiunea, s-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr.11/33-13 din 23 decembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. Cahul nr.8/2 lit.A-01 (subsol) dlui Serghei Craveț”.

Prima instanță a reținut că, decizia contestată a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite, deoarece obiectul implicit al contractului de locațiune este transmiterea în posesie și folosință temporară a bunului public situat pe str. Cahul nr.8/2 lit.A-01, care se supune prevederilor pct.4.3 din Regulamentul licitațiilor pentru obținerea dreptului de locațiune a încăperilor aflate în gestiunea Consiliului municipal Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.6/25 din 18 februarie 2004 și pct.23 din Hotărîrea Guvernului nr.483 din 09 martie 2008.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2016, s-a respins apelul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Carabut, s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015.

La data de 07 septembrie 2016, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Carabut a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2016 solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii și a menționat faptul că, instanțele inferioare au aplicat eronat normele de drept material, făcând referire la prevederile art. 77 din Legea nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, art.9 și art. 17 din Legea nr.121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, la dispozițiile Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.483 din 29 martie 2008 și Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă - proprietate municipală, prin care susține că, încăperile din imobilele gestionate de către subdiviziunile Consiliului municipal Chișinău se acordă în locațiune pe baza principiilor generale.

Susține că, dispozițiile Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă - proprietate municipală, acordă dreptul Consiliului municipal Chișinău să dea în locațiune bunurile din domeniul privat ale administrației publice locale fără desfășurarea licitației publice.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs, în esență sunt identice celor din cererea de apel, care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în raport cu dispozițiile art. 24 alin.(3) din Legea nr.793 din 10 februarie 2000 contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanțele inferioare prin prisma circumstanțelor importante ale pricinilor.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Carabut, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Carabut, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru